Παρέλλειψις.

§. υπή. Παρέλλειψις δὲ, ὅταν τι τῶν διπλασιαζομενων συμφώνων παραλείπηται. οἷον, κάλλιον, κάλιον. θᾶττον, θᾶτον.

Ἔκθλιψις.

§. υπθ΄. Ἔκθιψις δέ ἐστιν, ἀποβολὴ συμφώνου κατὰ τὸ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, σκῆπτρον, σκῆπτον.

Ἀποκοπή.

§. υϙ΄. Ἀποκοπὴ δέ ἐστιν, ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶμα, δῶ. Ἀπόλλωνα, ἀπόλλω. ταῦτα, καὶ περὶ Ἐνδείας· λεκτέον δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν.

Μετάθεσις.

§. υϙά. Μετάθεσίς ἐστι, στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας ταξεως ἐφ᾽ ἑτέραν. οἷον, καρδία, κραδία. κράτος, κάρτος. καλεῖται δὲ καὶ ἀνάλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις. ἔστι δὲ Ἰώνων τὸ πάθος.

Μετάληψις.

§. υϙβ΄. Μετάληψις δέ ἐστι, στοιχείου μεταβολή. οἷον, ἀπεδανὸς, ἠπεδανός. αἱμοπότης, αἱμηπότης.

Τμῆσις.

§. υϙγ΄. Τμῆσις δέ ἐστι, λέξεως συνθέτου ἀνάλυσις εἰς δύο. οἷον, ἀκρόπολις, ἄκρα πόλις. τοσαῦτα καὶ περὶ τῶν κατὰ Διαλέκτους παθῶν τῆς λέξεως.